

Środa, 26 maja 2016 r.

P8_TA(2016)0237

Strategia jednolitego rynku

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 maja 2016 r. w sprawie strategii jednolitego rynku (2015/2354(INI))

(2018/C 076/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i art. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającą dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającą dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 października 2015 r. zatytułowany „Usprawnianie jednolitego rynku: więcej możliwości dla obywateli i przedsiębiorstw” (COM(2015)0550),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 28 października 2015 r. zatytułowany „Strategia jednolitego rynku dla Europy – analiza i dowody” (SWD(2015)0202),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 28 października 2015 r. zatytułowany „Sprawozdanie z integracji jednolitego rynku i konkurencyjności UE i państw członkowskich” (SWD(2015)0203),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 maja 2015 r. zatytułowany „Strategia jednolitego rynku cyfrowego dla Europy” (COM(2015)0192),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 kwietnia 2011 r. zatytułowany „Akt o jednolitym rynku – Dwanaście dźwigni na rzecz pobudzenia wzrostu gospodarczego i wzmocnienia zaufania – »Wspólnie na rzecz nowego wzrostu gospodarczego«” (COM(2011)0206),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 października 2012 r. zatytułowany „Akt o jednolitym rynku II – – Razem na rzecz nowego wzrostu gospodarczego” (COM(2012)0573),
- uwzględniając sprawozdanie z dnia 9 maja 2010 r. przygotowane przez Maria Montiego na wniosek przewodniczącego Komisji Europejskiej zatytułowane „Nowa strategia na rzecz jednolitego rynku – W służbie gospodarki i społeczeństwa Europy”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie zarządzania jednolitym rynkiem w ramach europejskiego semestru ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie europejskiego planu działania na rzecz sektora detalicznego przynoszącego korzyści wszystkim stronom ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 stycznia 2016 r. w sprawie „W kierunku aktu o jednolitym rynku cyfrowym” ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 stycznia 2014 r. w sprawie skutecznych inspekcji pracy jako strategii poprawy warunków pracy w Europie ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 64.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0069.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0580.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0009.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0012.

Środa, 26 maja 2016 r.

- uwzględniając zleczone przez Komisję Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów badanie z września 2014 r. zatytułowane „The Cost of Non-Europe in the Single Market” [„Koszt braku działań na poziomie europejskim na jednolitym rynku”],
 - uwzględniając zleczone przez Komisję Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów badanie z września 2015 r. zatytułowane „A strategy for completing the Single Market: »the trillion euro bonus«” [„Strategia na rzecz zakończenia tworzenia jednolitego rynku – »premia w wysokości biliona euro«”],
 - uwzględniając zleczone przez Komisję badanie z dnia 20 listopada 2015 r. zatytułowane „Ex-post evaluation of Late Payment Directive” [„Ocena *ex post* dyrektywy w sprawie opóźnień w płatnościach”],
 - uwzględniając zleczone przez Komisję badanie z listopada 2014 r. zatytułowane „The EU furniture market situation and a possible furniture products initiative” [„Sytuacja na rynku meblarskim w UE i ewentualna inicjatywa dotycząca wyrobów meblarskich”],
 - uwzględniając internetową tabelę wyników jednolitego rynku z października 2015 r.,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A8-0171/2016),
- A. mając na uwadze, że jednolity rynek był i pozostaje podstawą integracji UE oraz siłą napędową zrównoważonego wzrostu i tworzenia miejsc pracy przez ułatwianie handlu w całej UE, a jednocześnie gwarantuje społeczną gospodarkę rynkową o wysokiej konkurencyjności, jak określono w art. 3 ust. 3 TUE;
- B. mając na uwadze, że pogłębienie europejskiego rynku wewnętrznego pozostaje kluczowym wyzwaniem ekonomicznym, zwłaszcza w kontekście rozwoju nowych technologii, gdzie konieczny jest rynek o odpowiedniej masie krytycznej, aby sprzyjać powstawaniu innowacyjnych i konkurencyjnych podmiotów na scenie światowej;
- C. mając na uwadze, że jednolity rynek osiągnął w ostatnich latach wiele istotnych postępów, jednak mógłby osiągnąć więcej w niemal wszystkich obszarach – takich jak stymulowanie rynku opartego na technologiach cyfrowych, zachęty dla przedsiębiorstw typu start-up, integracja globalnych łańcuchów dostaw, poprawa mobilności pracowników i przestrzeganie praw socjalnych, uwzględnianie nowych modeli biznesowych i zapewnianie ułatwień na rynku, wzajemne uznawanie, standaryzacja oraz przyznawanie licencji specjalistom – gdyby usunięto nieuzasadnione bariery fizyczne, prawne i techniczne;
- D. mając na uwadze, że według własnych badań Parlamentu przewidywane zyski z pełnego urzeczywistnienia jednolitego rynku wynoszą bilion euro (co odpowiada możliwemu przyrostowi wydajności rządu 615 mld EUR rocznie); mając na uwadze, że rozdrobnienie jednolitego rynku stanowi jedną z głównych przeszkód dla wyższego strukturalnego wzrostu gospodarczego;
- E. mając na uwadze, że dalsza integracja jednolitego rynku wymaga prawdziwie strategicznego podejścia, oraz mając na uwadze, że odpowiedź na istniejące wyzwania powinna mieć zarówno charakter polityczny, jak i techniczny, zwłaszcza w przypadku nieuzasadnionych barier pozataryfowych na jednolitym rynku;
- F. mając na uwadze, że UE powinna dążyć do utworzenia prawdziwie jednolitego rynku i traktować go jako wspólne dobro wszystkich obywateli, pracowników, podmiotów gospodarczych i państw członkowskich, oraz mając na uwadze, że jednolity rynek rozwinie swój pełen potencjał jedynie wówczas, gdy będzie mógł liczyć na pełne wsparcie wszystkich, współpracujących ze sobą państw członkowskich;
- G. mając na uwadze, że przepisy i działania na poziomie UE powinny stanowić część jednolitej wizji strategicznej, a zatem być spójne i pozbawione sprzeczności; mając na uwadze, że państwa członkowskie powinny powstrzymać się od takich praktyk dyskryminacyjnych jak przepisy handlowe i podatkowe, które dotyczą jedynie wybranych sektorów czy modeli biznesowych oraz zakłócają konkurencję i utrudniają przedsiębiorstwom podejmowanie działalności w określonych państwach członkowskich, co stanowi wyraźne naruszenie zasad rynku wewnętrznego;

Środa, 26 maja 2016 r.

- H. mając na uwadze, że jednolitego rynku nie należy postrzegać w oderwaniu od pozostałych horyzontalnych obszarów polityki, zwłaszcza jednolitego rynku cyfrowego, ochrony zdrowia, zabezpieczenia społecznego i ochrony konsumentów, prawa pracy i mobilności obywateli, środowiska, zrównoważonego rozwoju, energii, transportu i polityki zewnętrznej;
- I. mając na uwadze, że pełne urzeczywistnienie jednolitego rynku w dziedzinie towarów i usług oraz eliminacja barier stanowią priorytety wymagające szybkich działań zarówno od państw członkowskich, jak i instytucji UE;
- J. mając na uwadze, że bariery na jednolitym rynku ograniczają wybór i sprawiają, że towary i usługi są droższe dla konsumentów;
- K. mając na uwadze niski poziom uznawania przedsiębiorstw gospodarki społecznej na szczeblu unijnym oraz mając na uwadze, że większość tych firm nie jest uznawanych w przepisach na szczeblu europejskim, lecz jedynie na szczeblu krajowym w niektórych państwach członkowskich, w postaci różnych form prawnych; mając na uwadze, że ten brak unijnych ram prawnych osłabia zdolność takich przedsiębiorstw do prowadzenia transgranicznej działalności na rynku wewnętrznym;
- L. mając na uwadze, że podrabianie stanowi poważne zagrożenie w obszarze zdrowia i bezpieczeństwa publicznego, a ponadto mając na uwadze, że ogólna wartość przemytu podrabionych towarów znacznie wzrosła w ostatnich latach, co dodatkowo pogłębia katastrofalny wpływ tego procederu na innowacje, zatrudnienie i wizerunek przedsiębiorstw europejskich;
- M. mając na uwadze, że utworzenie jednolitego rynku kapitałowego sprzyjałoby większemu transgranicznemu podziałowi ryzyka i większej płynności rynków;
- N. mając na uwadze, że sprawozdanie podsumowujące Komisji z konsultacji społecznych dotyczących blokowania geograficznego wskazuje na silne poparcie konsumentów dla środków ustawodawczych przeciwko tej praktyce;
- O. mając na uwadze, że nadal odczuwane są skutki gospodarcze kryzysu finansowego oraz że w kilku państwach członkowskich PKB utrzymuje się poniżej poziomu z 2008 r.;
- P. mając na uwadze, że jednolity rynek charakteryzuje się trwale wysokimi wskaźnikami bezrobocia; mając na uwadze, że od czasu kryzysu finansowego liczba bezrobotnych wzrosła o ponad sześć milionów; mając na uwadze, że pod koniec 2015 r. ponad 22 miliony osób pozostawały w Unii bez pracy;

Cele polityki

1. popiera ogólne cele zaproponowanej przez Komisję strategii jednolitego rynku towarów i usług pt. „Usprawnianie jednolitego rynku: więcej możliwości dla obywateli i przedsiębiorstw”, a ponadto docenia jej działania w kluczowych obszarach na rzecz uwolnienia pełnego potencjału jednolitego rynku z korzyścią dla konsumentów, pracowników i przedsiębiorstwa, szczególnie firm typu start-up, na rzecz zwiększenia liczby trwałych miejsc pracy i MŚP oraz ich rozwoju; zachęca Komisję do opracowania przekrojowych strategii politycznych mających na celu zapewnienie sprawiedliwszego i bardziej konkurencyjnego jednolitego rynku zgodnie z Tytułem II TFUE dotyczącym postanowień ogólnych;
2. zauważa, że ustanowienie rynku wewnętrznego, na którym zapewniony jest swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału, jest jednym z podstawowych celów Unii;
3. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że strategia ta ma być uzupełnieniem działań w innych obszarach; uważa, że dzięki usprawnieniu już realizowanych inicjatyw strategia może przyczynić się wyraźnie do zapewniania dobrobytu gospodarczego, szybszego tworzenia trwałych miejsc pracy i wzrostu, poprawy sytuacji materialnej Europejczyków za pomocą praktycznych środków, przyciągnięcia inwestorów do Unii Europejskiej i rozwoju światowej konkurencyjności europejskich przedsiębiorstw; podkreśla jednak potrzebę unikania niespójności i nakładania się na siebie poszczególnych inicjatyw przy wdrażaniu tej strategii; podkreśla, że propozycje powinny być oparte na dowodach i zgodne z zasadami lepszego stanowienia prawa;
4. podkreśla pilną potrzebę usunięcia nieuzasadnionych barier dla jednolitego rynku w celu szybkiego osiągnięcia wymiernych wyników w zakresie konkurencyjności, zrównoważonego wzrostu, badań naukowych, innowacji, tworzenia miejsc pracy, możliwości wyboru dla konsumentów i nowych modeli biznesowych; uważa, że aby osiągnąć te cele, należy dążyć w razie potrzeby i w stosownych przypadkach do większej harmonizacji prawodawstwa, a jednocześnie zachować jak najwyższy poziom ochrony konsumentów oraz przyjąć odpowiednie środki na rzecz likwidacji nieuzasadnionych barier tworzonych przez państwa członkowskie;

Środa, 26 maja 2016 r.

5. jest zdania, że w ramach przeglądu śródkresowy strategii „UE 2020” należy określić ambitne cele na rzecz zapewnienia wysoce konkurencyjnej społecznej gospodarki rynkowej i zrównoważonego wzrostu gospodarczego do 2020 r.; podkreśla, że jednolity rynek powinien odgrywać centralną rolę w realizacji tego celu;
6. apeluje do Komisji i państw członkowskich o jak największe zaangażowanie we wdrażanie przepisów dotyczących jednolitego rynku; podkreśla ogromny potencjał takich sektorów pracochłonnych jak handel detaliczny i branża hotelowo-gastronomiczna dla tworzenia miejsc pracy, integracji i zwalczania bezrobocia młodzieży;
7. uważa, że należy w pełni wdrożyć sprawozdanie M. Montiego z 2010 r. zatytułowane „Nowa strategia na rzecz jednolitego rynku” i uwzględnić je w pracach nad strategią jednolitego rynku;
8. podkreśla, że w strategii jednolitego rynku nie można pomijać potencjału sektora przemysłowego pod względem zrównoważonego wzrostu i wysokiej jakości zatrudnienia w Europie;
9. uważa, że popyt wewnętrzny – w szczególności zwiększenie siły nabywczej, przyjęcie innowacyjnych środków oraz inwestowanie w zieloną gospodarkę – ma zasadnicze znaczenie dla pełnego wykorzystania potencjału jednolitego rynku i wspierania zrównoważonego wzrostu gospodarczego;

Nowoczesny i bardziej innowacyjny jednolity rynek

10. z zadowoleniem przyjmuje skupienie przedmiotowej strategii na aspektach mających na celu wspomaganie przedsiębiorstw – w szczególności MŚP, mikroprzedsiębiorstw i przedsiębiorstw typu start-up – w zakresie rozszerzania i rozwoju działalności oraz pozostawania na jednolitym rynku, co ułatwia im tym samym innowacje i tworzenie miejsc pracy; podkreśla, że wszelkie inicjatywy na rzecz MŚP i przedsiębiorstw typu start-up wymagają natychmiastowych działań i powinny być traktowane priorytetowo, przypomina jednak, że inicjatywy te nie mogą umożliwić nieuczciwym przedsiębiorstwom omijania istniejących przepisów, obniżania standardów dla pracowników i konsumentów, zwiększania ryzyka oszustw korporacyjnych, działań przestępczych czy tworzenia firm przykrywek;
11. uważa, że strategia może zaoferować nowe możliwości MŚP, które stanowią trzon gospodarek UE, a także mikroprzedsiębiorstwom i innowacyjnym przedsiębiorstwom typu start-up; uważa, że rozwój właściwego otoczenia biznesu dzięki udoskonaleniu ram prywatnego kapitału wysokiego ryzyka dla MŚP, ułatwieniu dostępu do finansowania, tworzeniu solidnego prawa oraz wprowadzeniu w pełni na całym jednolitym rynku zasady „najpierw myśl na małą skalę” ma zasadnicze znaczenie i że taki rozwój mógłby być wsparciem dla wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy;
12. uważa, że zmniejszenie obciążeń administracyjnych nakładanych na przedsiębiorstwa, a zwłaszcza MŚP, i obniżenie ponoszonych przez nie kosztów przestrzegania przepisów oraz uchylene zbędnego prawodawstwa przy jednoczesnym dalszym zapewnianiu wysokich standardów ochrony konsumentów, pracowników, zdrowia i środowiska ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celów strategii;
13. jest przekonany, że konieczne jest zastanowienie się nad zestawem możliwych obiektywnych kryteriów i wskaźników definicji „innowacyjnych” przedsiębiorstw typu start-up, MŚP i przedsiębiorstwa gospodarki społecznej, które będzie można wykorzystywać jako punkt odniesienia przy przyjmowaniu powiązanych środków; apeluje do Komisji o zaproponowanie takich kryteriów i wskaźników;
14. podkreśla potrzebę wspierania przedsiębiorstw gospodarki społecznej w strategiach politycznych dotyczących rynku wewnętrznego, pamiętając o tym, że w UE istnieją około 2 mln przedsiębiorstw gospodarki społecznej stanowiące w przybliżeniu 10–12 % wszystkich europejskich przedsiębiorstw; podkreśla ponadto, że gospodarka społeczna rozwija się dynamicznie, dostarcza wysokiej jakości produktów i usług oraz tworzy wysokiej jakości miejsca pracy;
15. apeluje do Komisji o zwrócenie się do platformy REFIT o zajęcie się problemem barier dla innowacji i przedstawienie, w uzupełnieniu wniosku o ustanowienie europejskiej rady ds. innowacji, propozycji dotyczących sposobów na ich ograniczenie lub usunięcie; podkreśla, że proces ten nie może prowadzić do obniżenia standardów zatrudnienia, ochrony konsumentów ani standardów środowiskowych; uważa, że aby zapewnić lepsze stanowienie prawa, należy dokonać przeglądu istniejącego prawodawstwa oraz, w razie potrzeby, jego uproszczenia, by lepiej służyło swojemu celowi, przy czym wszelkie nowe przepisy powinny zachowywać aktualność i domyślnie obejmować środowisko cyfrowe oraz przestrzegać zasady „najpierw myśl na małą skalę”;

Środa, 26 maja 2016 r.

16. zauważa, że dobre regulacje mogą przynieść korzyści zarówno przedsiębiorstwom, jak i pracownikom oraz przyczynić się do wspierania wzrostu gospodarczego i wysokiej jakości zatrudnienia na jednolitym rynku; odnotowuje opracowany przez Komisję Program lepszego stanowienia prawa obejmujący większe zaangażowanie zainteresowanych stron, na przykład za pośrednictwem platformy REFIT, oraz bardziej rygorystyczne oceny skutków; podkreśla konieczność przeprowadzenia oceny nie tylko skutków krótkoterminowych, ale także długoterminowej wartości przepisów oraz skutków nieprzyjęcia przepisów; uważa, że lepsze, skuteczniejsze i prostsze przepisy ograniczą obciążenia administracyjne oraz pobudzą wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy, a jednocześnie będą dalej zapewniać wysokie standardy ochrony konsumentów, pracowników, zdrowia i środowiska;

17. uważa, że dalszy rozwój jednolitego rynku wymaga usunięcia barier w handlu między państwami członkowskimi; popiera Europejską deklarację konkurencyjności z lutego 2016 r., a zwłaszcza zobowiązanie do upraszczania przepisów i zmniejszenia obciążeń administracyjnych, większego zaangażowania na rzecz ograniczenia ogólnych obciążeń wynikających z regulacji unijnych, w szczególności dla MŚP i mikroprzedsiębiorstw, oraz ustanowienia w miarę możliwości celów związanych z redukcją obciążeń w konkretnych sektorach; zaleca niezwłoczne rozpoczęcie prac nad określeniem takich celów;

18. uważa, że aby zapewnić osiągnięcie celów jednolitego rynku oraz pobudzić wzrost gospodarczy i tworzyć miejsca pracy, UE musi zwiększyć konkurencyjność zgodnie z wytycznymi określonymi w deklaracji Rady Europejskiej w sprawie konkurencyjności;

19. z zadowoleniem przyjmuje determinację Komisji w zwalczaniu braku koordynacji podatkowej w UE, a w szczególności trudności, które napotyka MŚP w wyniku złożoności zróżnicowanych krajowych przepisów dotyczących VAT; wyraża pełne poparcie dla Komisji w odniesieniu do reformy VAT; apeluje do Komisji o rozważenie, w jaki sposób można udoskonalić nowe zasady dotyczące naliczania podatku VAT od usług cyfrowych w zależności od miejsca dostawy, tak aby dostosować je do konkretnych potrzeb małych przedsiębiorstw i mikroprzedsiębiorstw; apeluje do Komisji o przeprowadzenie oceny wykonalności intensywniejszej koordynacji, a w szczególności o ocenę możliwości wprowadzenia uproszczonego systemu VAT (dla tej samej kategorii towarów) w sektorze handlu elektronicznego;

20. wspiera starania Komisji mające na celu zapewnienie sprawiedliwości podatkowej w Unii Europejskiej oraz przeciwdziałanie agresywnemu planowaniu podatkowemu i praktykom unikania opodatkowania; wzywa Komisję, aby skoncentrowała się na pracach nad obowiązkiem sprawozdawczości w podziale na kraje dla korporacji transnarodowych;

21. zwraca uwagę na trudności, które napotykają przedsiębiorstwa, w szczególności MŚP i przedsiębiorstwa typu start-up, w pozyskiwaniu finansowania; podkreśla, że różnice wynikające z czynników zewnętrznych, takich jak łatwość dostępu do kredytów, systemy opodatkowania oraz prawo pracy, powodują, że MŚP są w mniej korzystnej sytuacji niż inne przedsiębiorstwa; apeluje do Komisji, aby – kontynuując jednocześnie wartościowe wsparcie, którego udziela tym przedsiębiorstwom za pośrednictwem Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) oraz takich programów jak „Horyzont 2020”, COSME i europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne – zbadała sposoby dalszego ułatwiania dostępu do tych i innych programów oraz instrumentów, zwłaszcza dla mikroprzedsiębiorstw, np. przez ograniczenie zaproszeń do składania wniosków do sześciomiesięcznych okresów, dalsze upraszczanie związanych z tym procedur, a także lepsze eksponowanie finansowania europejskiego; pochwała zamiar Komisji dotyczący wykorzystania środków finansowych z programu COSME na finansowanie kampanii informacyjnych skierowanych do innowacyjne młode MŚP; zachęca do udziału w tych kampaniach wszystkie organy regionalne i lokalne odpowiedzialne za wspieranie przedsiębiorstw, zwłaszcza tych, które uczestniczą w sieci Enterprise Europe Network; uważa uproszczenie za zasadniczy czynnik rozwojowy ułatwiający MŚP i przedsiębiorstwom typu start-up dostęp do finansowania; wzywa Komisję do dopilnowania, by finansowanie społecznościami mogło odbywać się płynnie ponad granicami;

22. apeluje do Komisji o rozważenie wzmocnienia sieci pełnomocników ds. MŚP przez podjęcie szeregu działań – przy jednoczesnym unikaniu zwiększania biurokracji – na rzecz sprawniejszego informowania o tym narzędziu i jego eksponowania wśród MŚP, o zacieśnienie kontaktów między krajowymi pełnomocnikami ds. MŚP a odpowiednimi przedstawicielami MŚP, a także o przedstawianie raz w roku działań tej sieci Parlamentowi;

Środa, 26 maja 2016 r.

23. zauważa, że choć w lutym 2011 r. Parlament Europejski przyjął dyrektywę w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych, co roku w Europie ogłaszają upadłość tysiące MŚP i przedsiębiorstw typu start-up, które nie doczekały się uregulowania wystawionych przez nie faktur, również przez krajowe administracje publiczne; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia wysiłków podejmowanych w celu ułatwienia stosowania i egzekwowania dyrektywy w sprawie opóźnień w płatnościach; ponadto apeluje do państw członkowskich o rozważenie form odpowiedniej rekompensaty dla przedsiębiorstw, których dłużnikami są organy administracji publicznej, w wypadku niezadawalającego wdrożenia dyrektywy w sprawie opóźnień w płatnościach, tak aby nie były one zmuszone do ogłoszenia upadłości z tego powodu;

24. docenia inicjatywę ustawodawczą w sprawie niewypłacalności przedsiębiorstw, w tym wczesnej restrukturyzacji przedsiębiorstw i drugich szans, która zagwarantuje, że państwa członkowskie zapewnią otoczenie regulacyjne akceptujące, że błędy czasami się zdarzają, i sprzyjające innowacyjności, a jednocześnie zauważa, że koszty i skutki upadku przedsiębiorstw wpływają nie tylko na ich właścicieli i akcjonariuszy, lecz także na ich wierzycieli, pracowników i podatników; apeluje do Komisji o dopilnowanie, by ta inicjatywa ujednoliciła postępowania upadłościowe w całej UE oraz doprowadziła do ich skrócenia i obniżenia kosztów;

25. ubolewa, że Komisja nie zwróciła wystarczającej uwagi na szczególną rolę tradycyjnego przemysłu wytwórczego w rzemiośle i MŚP jako na ważny wkład zarówno w konkurencyjność, jak i stabilność gospodarczą w Europie; zachęca Komisję do wykorzystania pełnego potencjału digitalizacji i innowacji w przemyśle wytwórczym, zwłaszcza dla mikroprzedsiębiorstw, drobnych producentów, przedsiębiorstw typu start-up oraz regionów mniej uprzemysłowionych, w celu ograniczenia dysproporcji regionalnych i ożywienia lokalnych gospodarek; uważa, że opracowanie bardziej zdecydowanej polityki dotyczącej MŚP i rzemiosła musi być w najbliższych latach jednym z priorytetów wszystkich instytucji europejskich i państw członkowskich;

26. z zadowoleniem przyjmuje opracowany przez Komisję jednolity portal cyfrowy stanowiący rozwinięcie istniejących punktów kompleksowej obsługi wprowadzony na podstawie dyrektywy usługowej oraz łączący te punkty z innymi podobnymi sieciami działającymi na jednolitym rynku; apeluje do Komisji o zbadanie wszystkich sposobów na jak najlepsze wykorzystanie jednolitego portalu cyfrowego, aby wspomagać europejskie przedsiębiorstwa typu start-up w ich rozwoju w całej Europie i na rynkach światowych przez dostarczanie dokładnych i jasnych informacji w różnych językach dotyczących wszystkich procedur i formalności koniecznych do prowadzenia działalności we własnym kraju lub innym państwie członkowskim UE; apeluje do Komisji o stworzenie pojedynczego punktu kontaktowego dla przedsiębiorstw i konsumentów w zakresie wszystkich informacji związanych z jednolitym rynkiem, pomocy i rozwiązywania problemów oraz procedur krajowych i ogólnounijnych niezbędnych do prowadzenia działalności transgranicznej w UE; wzywa Komisję do szybkiego podjęcia działań w tym zakresie;

27. zauważa, że przedsiębiorstwa, zwłaszcza MŚP, albo nie znają przepisów obowiązujących w innych państwach członkowskich, albo mają trudności z wyszukiwaniem i rozumieniem informacji o zasadach obowiązujących w stosunku do ich działalności; apeluje do Komisji o połączenie ze sobą wszystkich portali informacyjnych, punktów dostępu i informacyjnych witryn internetowych w jeden portal dostarczający zrozumiałych informacji MŚP i przedsiębiorstwom typu start-up, aby mogły one podejmować decyzje w oparciu o wiarygodne informacje oraz oszczędzać czas i koszty;

28. apeluje do Komisji o przekształcenie punktów kompleksowej obsługi z portalu prawnego w system w pełni dopracowanych internetowych portali biznesowych wspierający regularną wymianę informacji między przedstawicielami przedsiębiorstw oraz wspomagający krajowe przedsiębiorstwa i obywateli w konkurowaniu w innych państwach członkowskich UE;

29. przypomina o znaczeniu wzmocnienia i usprawnienia istniejących narzędzi jednolitego rynku na rzecz MŚP w celu ułatwienia ich transgranicznego rozwoju; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia nacisku na usprawnienie i poprawę funkcjonowania punktów kontaktowych ds. produktów i punktów kompleksowej obsługi;

30. przypomina o konieczności zagwarantowania konsumentom równoważnego poziomu ochrony zarówno przy dokonywaniu transakcji w internecie, jak i poza nim; podkreśla konieczność podjęcia wszystkich racjonalnych i odpowiednich środków służących walce z podrabianiem przez podmioty gospodarcze działające w internecie i poza nim na jednolitym rynku, aby zapewnić ochronę konsumentów i bezpieczeństwo produktów;

Środa, 26 maja 2016 r.

31. podkreśla, że gospodarka dzielenia się szybko się rozwija oraz że dzięki zmianie sposobu dostarczania i konsumpcji wielu usług i zasobów może ona stymulować innowacje, a także przynosić dodatkowe korzyści i możliwości przedsiębiorstwom oraz konsumentom na jednolitym rynku; zwraca uwagę na gospodarcze, społeczne i środowiskowe korzyści i wyzwania związane z gospodarką dzielenia się; apeluje do Komisji o koordynowanie wysiłków państw członkowskich na rzecz znajdowania krótko- lub długoterminowych rozwiązań legislacyjnych dotyczących gospodarki dzielenia się; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przedstawienia propozycji dotyczących zapobiegania nadużyciom w dziedzinie zatrudnienia i opodatkowania w gospodarce dzielenia się;

32. z zadowoleniem przyjmuje zapowiadaną inicjatywę Komisji dotyczącą gospodarki dzielenia się, a także zamiar zbadania przedsiębiorstw działających w tym sektorze oraz objaśnienia – za pomocą odpowiednich wskazówek – interakcji między przepisami obowiązującego prawa UE a stosowaniem i funkcjonowaniem modeli biznesowych gospodarki dzielenia się; uważa, że uregulowania prawne w tym obszarze powinny być na tyle elastyczne, aby możliwe było ich natychmiastowe dostosowanie i wdrożenie w dynamicznie rozwijającym się sektorze, który wymaga szybkich i skutecznych zmian; podkreśla, że obecnie obowiązujące normy ochrony konsumentów należy też stosować i egzekwować w gospodarce cyfrowej; apeluje do Komisji o zapewnienie jak najlepszych warunków rozwoju i prosperowania gospodarki dzielenia się;

33. podkreśla, że gospodarka dzielenia się oferuje nowe zabezpieczenia, takie jak bezpieczne płatności, geolokalizacja i ubezpieczenia oraz wzmocnienie pozycji konsumentów, i w związku z tym apeluje o ocenę, w których przypadkach środki *ex post* mogą być skuteczniejsze niż regulacje *ex ante*; wzywa Komisję do dalszego wspierania współpracy publiczno-prywatnej w celu usunięcia istniejących barier dla gospodarki dzielenia się, zwłaszcza w odniesieniu do powszechniejszego wykorzystywania tożsamości cyfrowej w celu budowania zaufania konsumentów do transakcji online, opracowywania rozwiązań cyfrowych związanych z uiszczaniem podatków, dostarczania transgranicznych systemów ubezpieczeń oraz modernizacji prawodawstwa dotyczącego prawa pracy;

34. uważa, że w gospodarce dzielenia się należy wspierać rozwój nowych modeli biznesowych, innowacyjne usługi i czasowe korzystanie z dóbr, ale w miarę możliwości w oparciu o podobne zasady dla podobnych usług w celu ochrony wysokiej jakości usług, bez względu na sposób uzyskiwania dostępu do nich i ich świadczenia, oraz zapewnienia równych warunków działania i bezpieczeństwa konsumentów, przy jednoczesnym unikaniu rozdrobnienia, które utrudniałoby rozwój nowych modeli biznesowych; uważa, że w stosunku do gospodarki dzielenia się należy stosować jedynie podejście oparte na jednolitym rynku, ponieważ rozdrobnienie tego rynku przez przepisy lokalne lub krajowe uniemożliwia europejskim przedsiębiorstwom z sektora gospodarki dzielenia się rozwój w całej Europie;

35. zwraca uwagę na istotną rolę unijnych norm technicznych dla innowacji, konkurencyjności i postępu na jednolitym rynku; zwraca również uwagę, że należy podjąć jak najszybciej działania na rzecz stworzenia wysokich norm UE w dziedzinie jakości, interoperacyjności i bezpieczeństwa na potrzeby unijnej polityki w dziedzinie przemysłu oraz promowanie tych norm również na szczeblu międzynarodowym; apeluje do Komisji o wspieranie i wzmacnianie norm UE, jak przewidziano już w rozporządzeniu (UE) nr 1025/2012, oraz o zwiększenie skuteczności ram normalizacji i ich dostosowanie do potrzeb, w tym przez wykorzystanie szans, które stwarzają międzynarodowe negocjacje handlowe; podkreśla, że normy powinny być ustanawiane w oparciu o rynek, w otwarty, sprzyjający włączeniu i konkurencyjny sposób, aby ułatwić ich wdrażanie przez MŚP oraz unikać ryzyka zamkniętych łańcuchów wartości, jak również opóźnień w ich publikacji;

36. podkreśla istotną rolę, jaką odgrywa system normalizacji w swobodnym przepływie towarów oraz, w coraz większym stopniu, usług; zwraca uwagę, że dobrowolne stosowanie standardów odpowiada za 0,3–1 % PKB w Europie oraz wpływa pozytywnie na wydajność pracy;

37. przypomina, że zdecydowaną większość norm opracowano w reakcji na zapotrzebowanie przemysłu, stosując podejście oddolne mające zapewnić rynkową przydatność tych norm; wpiera zobowiązanie zawarte w strategii jednolitego rynku dotyczące utrzymania czołowej pozycji Europy w tworzeniu norm na skalę światową; zachęca do normalizacji zgodnej z podejściem międzynarodowym przez tworzenie globalnych norm międzynarodowych lub uznawanie w stosownych przypadkach równoważnych norm międzynarodowych; zwraca uwagę na zamiar stworzenia ram i priorytetów dla działań normalizacyjnych w ramach wspólnej inicjatywy dotyczącej normalizacji; wzywa Komisję do dopilnowania, by tę wspólną inicjatywę nadal stymulowały oddolne, określone przez przemysł potrzeby, a zatem

Środa, 26 maja 2016 r.

i priorytety oraz by w jej rezultacie powstawały tylko takie normy, które będą odpowiadać stwierdzonym potrzebom, charakteryzować się rynkową przydatnością oraz nie będą prowadzić do stosowania niepotrzebnych norm bądź wymogów niespójnych z innymi ustanowionymi normami;

38. zwraca uwagę, że wniosek w sprawie wspólnej inicjatywy dotyczącej normalizacji europejskiej zostanie opracowany na podstawie ustaleń niezależnego przeglądu europejskiego systemu normalizacji, i popiera cel określony dla europejskiej społeczności normalizacyjnej dotyczący opracowania działań, które ulepszą cały system, w tym zaleceń dotyczących integracyjności i wspierania konkurencyjności biznesu europejskiego;

39. apeluje do Komisji, by w toku współpracy z europejskimi organami normalizacyjnymi wspierała je oraz ich krajowe odpowiedniki w dążeniu do zwiększenia zaangażowania MŚP zarówno w sam proces ustanawiania norm, jak i wdrażania norm już ustanowionych; ponadto zachęca Komisję do ścisłej współpracy z europejskimi organami normalizacyjnymi, krajowymi organami normalizacyjnymi i innymi tego typu organami w celu zwiększenia przejrzystości procesu normalizacyjnego w toku realizacji zobowiązań przewidzianych w programie normalizacji europejskiej na 2016 r. oraz w rozporządzeniu stanowiącym jego podstawę prawną;

40. uważa, że wspólne inicjatywy powinny skupiać się na dalszym doskonaleniu praktyk działania, w szczególności przez ustanawianie procedur przeglądu składów komitetów technicznych oraz środków służących promowaniu otwartości i integracyjności, umożliwiających szerokiemu gremium zainteresowanych podmiotów udział w dyskusjach w ramach komitetów technicznych;

41. uważa, że bardziej przejrzysty i dostępny mechanizm odwoławczy zwiększy zaufanie oraz usprawni procedury tworzenia norm; jest przekonany, że w przypadkach gdy o ustanowienie normy zabiega Komisja w następstwie przyjęcia stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej, właściwa komisja Parlamentu mogłaby włączyć się w analizę oraz debatę publiczną w ramach tego procesu, w stosownych przypadkach jeszcze przed wydaniem decyzji w sprawie formalnego zastrzeżenia; podkreśla, że przy przygotowywaniu wniosków normalizacyjnych do przedłożenia organom normalizacyjnym należy uwzględnić zasady proporcjonalności i podejścia oparte go na analizie ryzyka;

42. jest przekonany, że zwiększenie wiedzy publicznej na temat proponowanych norm jeszcze na etapie projektu przed ich ostatecznym zatwierdzeniem może zwiększyć odpowiedzialność, przejrzystość i rzetelność procesu, zgodnie z istniejącymi najlepszymi praktykami przyjętymi przez europejską społeczność normalizacyjną;

43. zwraca się do Komisji o przedłożenie Parlamentowi do końca 2016 r. sprawozdania z przebiegu wdrażania wspólnej inicjatywy dotyczącej normalizacji europejskiej oraz z postępów osiągniętych we współpracy z europejską społecznością normalizacyjną w odniesieniu do zaleceń zawartych w rocznym programie prac Unii na 2016 r.,

44. wzywa Komisję, jako organ odpowiedzialny za konkurencję na rynku wewnętrznym UE, do zapewnienia – we współpracy z krajowymi organami nadzoru – równych warunków działania podmiotom konkurującym na tym rynku;

45. z zadowoleniem przyjmuje niedawne inicjatywy na rzecz skutecznego i bardziej przejrzystego udzielania zamówień publicznych przez lepsze wykorzystywanie danych dotyczących zamówień publicznych i intensywniejszą dobrowolną ocenę zamówień w przypadku niektórych dużych projektów infrastrukturalnych; wzywa państwa członkowskie do współpracy z Komisją przy wdrażaniu tych inicjatyw;

46. wyraża nadzieję, że Komisja będzie kontynuowała proces reform systemu zamówień publicznych rozpoczęty wydaniem dyrektyw w 2014 r., podążając w kierunku coraz dokładniejszego określania zapotrzebowania w sektorze zamówień, w celu premiowania innowacyjności technologicznej i efektywności energetycznej;

47. zwraca uwagę, że nowy system zamówień publicznych z 2014 r. jest mniej zawiły i zawiera bardziej elastyczne zasady, które lepiej służą innym strategiom politycznym sektora publicznego, a także państwom członkowskim oraz lokalnym wyspecjalizowanym przedsiębiorstwom; zaznacza, że w państwach członkowskich wciąż występują znaczne niedobory skuteczności w udzielaniu zamówień publicznych, które ograniczają rozwój transgraniczny i wzrost na rynkach krajowych;

Środa, 26 maja 2016 r.

48. zasadniczo z zadowoleniem przyjmuje zapowiedziane przez Komisję inicjatywy na rzecz uzyskania większej przejrzystości, efektywności i rozliczalności przy udzielaniu zamówień publicznych; podkreśla jednak, że wdrożenie i stosowanie nowych dyrektyw UE powinno być ważniejsze od wprowadzania nowych instrumentów, takich jak rejestr zamówień; podkreśla w związku z tym, że możliwe narzędzia analizy danych nie mogą powodować nowych lub dodatkowych obowiązków sprawozdawczych; zwraca uwagę, że mechanizm oceny *ex ante* wielkich projektów infrastrukturalnych powinien mieć wyłącznie dobrowolny charakter;

49. podkreśla potrzebę wprowadzenia w pełni elektronicznego systemu zamówień publicznych; podkreśla potrzebę szybkiego i kompleksowego wdrożenia wszystkich przepisów dyrektywy w sprawie udzielania zamówień publicznych; podkreśla potrzebę szerszego stosowania elektronicznych zamówień publicznych w celu otwarcia rynków dla MŚP;

50. podkreśla znaczenie jednolitego patentu; popiera zamiar Komisji dotyczący usunięcia niepewności co do tego, jak jednolity patent będzie współistniał z krajowymi i z dodatkowymi świadectwami ochronnymi, jak również ewentualnego stworzenia jednolitego dodatkowego świadectwa ochronnego, przy uwzględnieniu zdrowia publicznego i interesów pacjentów;

51. wzywa Komisję do przyjęcia i wdrożenia do 2019 r. zwolnienia dotyczącego wytwarzania produktów objętych dodatkowym świadectwem ochronnym w celu pobudzenia konkurencyjności europejskiej branży leków generycznych i biopodobnych w skali światowej, jak również utrzymania i tworzenia nowych miejsc pracy oraz wzrostu w UE, nie naruszając wyłączności rynkowej przyznanej w ramach systemu dodatkowych świadectw ochronnych na rynkach chronionych; uważa, że takie przepisy wpłyną pozytywnie na dostęp do wysokiej jakości leków w krajach rozwijających się i najsłabiej rozwiniętych oraz pomogą zapobiegać outsourcingowi produkcji;

52. wzywa do wprowadzenia środków ułatwiających dostęp do systemu patentowego w Europie dla wszystkich mikroprzedsiębiorstw, MŚP i przedsiębiorstw typu start-up, pragnących skorzystać z patentu europejskiego o jednolitym skutku przy tworzeniu innowacyjnych produktów i procesów, w tym w postaci obniżek opłat za stosowanie i przedłużenie ochrony oraz pomocy przy tłumaczeniu; podkreśla znaczenie patentów koniecznych dla spełnienia norm oraz innowacyjnych rozwiązań opartych na otwartych licencjach, które niekiedy nadają się lepiej do wspierania innowacji; podkreśla znaczenie umów na licencje patentowe w granicach przewidzianych unijnym prawem konkurencji, opartych na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach (FRAND) w celu utrzymania zachęty do badań, rozwoju i normalizacji, stymulowania innowacji oraz zapewnienia uczciwych warunków licencjonowania;

53. apeluje do Komisji o niezwłoczne przedstawienie wniosku ustawodawczego w sprawie stworzenia jednolitego europejskiego systemu ochrony oznaczeń geograficznych produktów innych niż rolne w UE, o co apelował już Parlament, w celu wprowadzenia jednolitego europejskiego systemu, który położy kres nieodpowiedniej i mocno niespójnej sytuacji w Europie oraz przyniesie szereg rozmaitych korzyści obywatelom, konsumentom, producentom oraz całej europejskiej sferze gospodarczej i społecznej; podkreśla, że taki instrument umożliwiłby wyraźne wyeksponowanie wartości dodanej wielu lokalnych produktów, zapewniając niewątpliwie korzyści producentom i regionom oraz w odniesieniu do świadomości konsumentów;

54. zwraca uwagę, że w większości krajów członkowskich UE potencjał partnerstw publiczno-prywatnych (PPP) nie został jeszcze w pełni wykorzystany; apeluje o ujednoczenie przepisów ramowych dotyczących PPP w państwach członkowskich, upowszechnianie najlepszych praktyk i propagowanie tego modelu;

55. wzywa państwa członkowskie do stworzenia struktur służących pracownikom transgranicznym radą i pomocą w odniesieniu do skutków ekonomiczno-społecznych pracy w innym państwie członkowskim;

56. zauważa, że pogłębienie jednolitego rynku i jednolitego rynku cyfrowego może stworzyć nowe możliwości i wyzwania, a także zrodzi pytania dotyczące umiejętności, nowych form zatrudnienia, struktur finansowych, ochrony socjalnej oraz bezpieczeństwa i higieny pracy, którym trzeba będzie stawić czoła z korzyścią dla pracowników, przedsiębiorstw i konsumentów;

57. ubolewa, że w strategii nie poświęca się szczególnej uwagi niedopasowaniu umiejętności do potrzeb rynku pracy, które pozostaje barierą utrudniającą wzrost na jednolitym rynku; zauważa z niepokojem, że od 40 % do 47 % ludności UE posiada niewystarczające umiejętności cyfrowe oraz że popyt na pracowników z umiejętnościami cyfrowymi rośnie w tempie 4 % rocznie, natomiast wydatki publiczne na edukację spadły od 2010 r. o 3,2 %, co stwarza zagrożenie dla

Środa, 26 maja 2016 r.

konkurencyjności UE w perspektywie średniookresowej oraz zmniejsza szanse jej pracowników na rynku pracy; zachęca państwa członkowskie do inwestowania w edukację cyfrową i umiejętności cyfrowe,

58. odnotowuje cele określone w pakiecie dotyczącym mobilności pracowników mające przyczynić się do osiągnięcia pogłębionego i bardziej sprawiedliwego jednolitego rynku; podkreśla jednak, że należy dopilnować, aby środki przewidziane w tym pakiecie były proporcjonalne i uwzględniały skutki wywołane dużą mobilnością w kierunku konkretnych regionów;

59. zwraca uwagę na poparcie Komisji dla dualnych systemów kształcenia, które poza ułatwieniem rozwoju osobistego mogą przyczynić się do większego dopasowania umiejętności i kwalifikacji europejskich pracowników do rzeczywistych potrzeb rynku pracy; podkreśla, że należy dopilnować, by strategia w żaden sposób nie zagrażała dualnym systemom kształcenia, a jednocześnie by zapewniała dobrą jakość przygotowania zawodowego, a w szczególności ochronę zatrudnienia; podkreśla istotną rolę partnerów społecznych w rozwoju dualnych systemów kształcenia; uważa, że choć dualny system kształcenia stosowany w jednym państwie członkowskim nie może być automatycznie przenoszony do innego państwa członkowskiego, w Europie należy się skoncentrować na silnym powiązaniu edukacji dualnej z zatrudnieniem młodzieży;

60. popiera środki sprzyjające usunięciu luk w unijnych przepisach dotyczących przeciwdziałania dyskryminacji w zatrudnieniu, zwłaszcza w odniesieniu do osób niepełnosprawnych; popiera ponadto niezwłoczne wdrożenie dyrektywy Rady 2000/78/WE w sprawie równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy;

61. z zadowoleniem przyjmuje stworzenie platformy na rzecz zapobiegania pracy nierejestrowanej oraz zachęca państwa członkowskie, a w szczególności partnerów społecznych do pełnego udziału w tej platformie w celu podejmowania skuteczniejszych działań przeciwko pracy nierejestrowanej i fikcyjnemu samozatrudnieniu;

62. podkreśla, że w celu wykorzystania możliwości wynikających z digitalizacji zatrudnienia konieczne jest stworzenie bezpiecznych i elastycznych rozwiązań w zakresie czasu pracy, stabilnych warunków pracy, ochrony socjalnej oraz ułatwienie inteligentnej organizacji pracy, aby poprawić produktywność oraz równowagę między życiem zawodowym i prywatnym; podkreśla w związku z tym, że aby wykorzystać całą gamę możliwości, jakie daje agenda cyfrowa, na przykład telepracę, należy rozwijać infrastrukturę cyfrową na obszarach wiejskich;

63. podkreśla znaczenie silnych i niezależnych partnerów społecznych oraz efektywnego dialogu społecznego; podkreśla konieczność włączania partnerów społecznych, w stosownych przypadkach, do dyskusji nad ewentualnymi reformami krajowymi zawodów regulowanych;

64. podkreśla znaczenie prowadzenia dialogu społecznego na temat możliwości i zmian, jakie jednolity rynek przynosi w dziedzinie zatrudnienia;

Pogłębianie jednolitego rynku

65. wzywa Komisję do szerzej zakrojonych działań służących egzekwowaniu prawa; zauważa, że przyjęto już wiele środków, lecz nie są one jeszcze prawidłowo egzekwowane, co zaburza równość warunków działania na jednolitym rynku; ponadto zwraca uwagę, że z danych przekazanych przez Komisję w połowie 2015 r. wynika, iż toczyło się ok. 1 090 postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego dotyczących jednolitego rynku; apeluje do Komisji, aby mając na względzie lepszą transpozycję, stosowanie i egzekwowanie prawodawstwa dotyczącego jednolitego rynku, traktowała priorytetowo koordynację administracyjną, współpracę i egzekwowanie prawa na wszystkich szczeblach (UE, państw członkowskich oraz organów krajowych, lokalnych i regionalnych) w drodze właściwie ukierunkowanych działań służących egzekwowaniu prawa w oparciu o przejrzyste i obiektywne kryteria, aby usunąć najbardziej ekonomicznie rażące przypadki bezzasadnych lub nieproporcjonalnych barier; jest przekonany, że jeżeli chodzi o środki krajowe lub kwestie wdrażania, wczesna interwencja może okazać się skuteczniejsza i przynieść lepsze rezultaty niż postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego; podkreśla jednak, że jeżeli procedura wczesnej interwencji nie przyniesie rezultatów, Komisja powinna użyć wszystkich dostępnych środków, w tym postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, w celu zapewnienia pełnego wdrożenia prawodawstwa dotyczącego jednolitego rynku;

66. z zadowoleniem przyjmuje zapisany w strategii zamiar stworzenia kultury przestrzegania prawa oraz podtrzymania zerowej tolerancji dla naruszeń przepisów dotyczących jednolitego rynku; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zbadania, czy uprawnienia Komisji w zakresie postępowania o uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego nie powinny zostać zrównane z uprawnieniami w ramach polityki konkurencji;

Środa, 26 maja 2016 r.

67. apeluje do Komisji o dalsze wspieranie państw członkowskich w rozwijaniu silnej kultury przestrzegania i egzekwowania prawa, w tym przez promowanie i rozbudowę systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (IMI), opracowanie planów wdrożenia istotnego nowego prawodawstwa i organizowanie dialogów z państwami członkowskimi poświęconych zachowywaniu zgodności z przepisami oraz szkoleń dla krajowych funkcjonariuszy publicznych odpowiedzialnych za egzekwowanie prawa, a także skuteczniejszą koordynację pomiędzy krajowymi organami regulacyjnymi; apeluje do państw członkowskich o pełne zobowiązanie się do wdrożenia i egzekwowania prawodawstwa UE oraz stosowania zasady wzajemnego uznawania; podkreśla, że poprawne egzekwowanie przepisów i lepsze stanowienie prawa mają zasadnicze znaczenie w kontekście rozdrobnienia jednolitego rynku, które utrudnia działalność gospodarczą i ogranicza możliwości wyboru konsumenta, i że powinny one obejmować wszystkie sektory biznesu oraz mieć zastosowanie zarówno do obecnego, jak i przyszłego prawodawstwa;

68. wzywa Komisję oraz państwa członkowskie do przeanalizowania zbędnych ograniczeń na jednolitym rynku, których nie uzasadnia nadrzędny interes publiczny, oraz do przedstawienia pomysłów na stawienie czoła tym wyzwaniom i przedłożenia sprawozdań w 2017 r.;

69. zwraca się do państw członkowskich, aby transponowały przepisy dotyczące rynku wewnętrznego w spójny i konsekwentny sposób oraz aby w pełni i w prawidłowy sposób wdrażały zasady i przepisy dotyczące rynku wewnętrznego; podkreśla, że wymogi dotyczące dodatkowych badań i rejestracji, nieuznawanie świadectw i norm, terytorialne ograniczenia dostaw i podobne środki są źródłem dodatkowych kosztów dla konsumentów i detalistów, tym samym pozbawiając Europejczyków możliwości czerpania pełnych korzyści z jednolitego rynku; ponadto wzywa Komisję, aby w celu poprawy zarządzania stosowała odpowiednią politykę wobec tych państw członkowskich, które niewłaściwie wdrażają zasady jednolitego rynku, w razie potrzeby za pomocą postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego oraz przez stosowanie do nich trybu przyspieszonego;

70. zwraca uwagę, że w celu zapewnienia bardziej jednolitego egzekwowania istniejących przepisów dotyczących jednolitego rynku pilnie wymagane jest spójne i jednolite stosowanie oraz prawidłowe egzekwowanie zasad UE w połączeniu z regularnym monitorowaniem i oceną na podstawie wskaźników jakościowych i ilościowych, analiz porównawczych oraz wymiany najlepszych praktyk; przypomina zatem o potrzebie pełnej i szczegółowej transpozycji oraz wdrożenia europejskich przepisów dotyczących funkcjonowania jednolitego rynku we wszystkich państwach członkowskich;

71. wzywa Komisję do wzmożenia wysiłków na rzecz wykrywania ewentualnych naruszeń prawa UE przez państwa członkowskie na bardzo wczesnym etapie oraz do zajęcia zdecydowanego stanowiska wobec wszelkich środków prawnych przyjmowanych lub oczekujących na rozpatrzenie przez parlamenty krajowe, które mogłyby zwiększyć rozdrobnienie jednolitego rynku;

72. podkreśla, że wola i zobowiązanie państw członkowskich do należytego wdrażania i stosowania prawa UE jest nieodzownym warunkiem zapewnienia sukcesu jednolitego rynku; wzywa państwa członkowskie do usunięcia nieuzasadnionych i nieproporcjonalnych barier dla jednolitego rynku oraz do odstąpienia od dyskryminacyjnych i protekcyjnych środków w celu wspierania zatrudnienia, wzrostu i konkurencyjności;

73. zwraca uwagę, że państwa członkowskie odgrywają kluczową rolę w zapewnianiu dobrego zarządzania i prawidłowego funkcjonowania jednolitego rynku, zatem powinny wspólnie sprawować proaktywny zarząd i nadzór właścicielski nad jednolitym rynkiem, dodając nowego bodźca politycznego za sprawą skonsolidowanych sprawozdań na temat kondycji jednolitego rynku, regularnych dyskusji tematycznych podczas posiedzeń Rady ds. Konkurencyjności, corocznych posiedzeń Rady Europejskiej poświęconych jednolitemu rynkowi oraz przez uwzględnienie jednolitego rynku jako jednego z filarów zarządzania w ramach europejskiego semestru;

74. przypomina, że UE może stworzyć własny zbiór oparty na badaniach naukowych, niezależnych wskaźników stopnia integracji jednolitego rynku, publikowanych jako część rocznej analizy wzrostu gospodarczego, oraz wzywa do przyjęcia dokumentu strategicznego przewodniczących organów UE, tzw. „sprawozdania pięciu przewodniczących”, zawierającego plan działania w celu osiągnięcia prawdziwie jednolitego rynku;

75. podkreśla, że Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów PE musi zacieśnić więzi z parlamentami narodowymi w celu skoordynowania i rozwiązania kwestii transpozycji i wdrażania przepisów dotyczących jednolitego rynku;

76. podkreśla, że konieczne jest wzmocnienie sieci SOLVIT, zwłaszcza przez rozszerzenie wzajemnych powiązań między sprawami w ramach SOLVIT, CHAP, EU Pilot i Europejskiej Sieci Przedsiębiorczości, w celu usprawnienia szerszych ram unijnych procedur dochodzenia roszczeń oraz lepszego informowania obywateli i MŚP o tej sieci oraz jej praktycznej roli w rozwiązywaniu problemów interpretacyjnych związanych z jednolitym rynkiem; uważa, że dane dotyczące kwestii

Środa, 26 maja 2016 r.

rozwiązywanych w ramach SOLVIT powinny być uwzględniane przy ustalaniu przez Komisję priorytetów dla działań w zakresie egzekwowania prawa; wzywa Komisję do zwiększenia zaangażowania w pomoc państwom członkowskim w rozwiązaniu najbardziej problematycznych spraw; wzywa państwa członkowskie do odpowiedniego wyposażenia krajowych ośrodków SOLVIT oraz nadania im odpowiedniego statusu, aby mogły wypełniać powierzone im zadania;

77. podkreśla, że przejrzystość przepisów krajowych jest zasadniczym narzędziem transgranicznej wymiany handlowej w ramach jednolitego rynku oraz ułatwia identyfikację barier pozataryfowych; zachęca państwa członkowskie do poprawy dostępności ich przepisów w internecie w więcej niż jednym języku w interesie rozwijającego się handlu i z korzyścią dla wszystkich;

78. zauważa, że ważne jest wspieranie mobilności w drodze szkoleń i przygotowania zawodowego oraz podnoszenie umiejętności i szans na zatrudnienie za pośrednictwem takich programów jak Erasmus+ i EURES, które umożliwiają milionom pracowników w UE zdobycie cennych doświadczeń;

79. wyraża ubolewanie, że wiele państw członkowskich nie stosuje należycie zasady wzajemnego uznawania; oczekuje na odnośny wniosek Komisji jako element wzmocnienia jednolitego rynku towarów, ponieważ poprawi to wzajemne uznawanie przez działania zwiększające wiedzę na ten temat, a także w ramach zapewnienia lepszego zastosowania i egzekwowania zasady wzajemnego uznawania za pośrednictwem przeglądu rozporządzenia w sprawie wzajemnego uznawania, m.in. w celu usprawnienia instrumentów rozwiązywania sporów związanych z nieodpowiednim wdrożeniem lub stosowaniem zasady wzajemnego uznawania; zwraca uwagę, że gdyby zasada wzajemnego uznawania była należycie stosowana przez właściwe organy w całej UE, przedsiębiorcy mogliby skupić się tylko na prowadzeniu działalności i stymulowaniu wzrostu gospodarczego w UE, a nie na zmaganiach z różnymi przeszkodami wynikającymi z nieposzanowania zasady wzajemnego uznawania przez państwa członkowskie;

80. uważa też, że Komisja powinna aktywniej określać, które sektory mają duży potencjał z punktu widzenia transgranicznego handlu i digitalizacji oraz gdzie może mieć zastosowanie zasada wzajemnego uznawania;

81. apeluje do Komisji o wyjaśnienie działania proponowanych narzędzi informacji o rynku, jak również o wskazanie ich podstawy prawnej;

82. przypomina swój apel o szybkie przyjęcie przez Radę pakietu dotyczącego bezpieczeństwa produktów i nadzoru rynku oraz wzywa Komisję do pełnego zaangażowania się w rolę mediatora ułatwiającego rozwiązanie tej kwestii; podkreśla znaczenie przekazywania odpowiednich informacji dotyczących produktów detalicznych, w szczególności oznaczania kraju pochodzenia, co ma kluczowe znaczenie dla ochrony konsumentów i wspierania walki z podrabianiem produktów;

83. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o zaostrzenie kar za podrabianie produktów i o zapewnienie pełnego stosowania obowiązującego prawodawstwa UE w tej dziedzinie;

84. podkreśla, że różnice regulacyjne między państwami członkowskimi wynikające z różnych wymogów w zakresie etykietowania lub jakości stwarzają niepotrzebne przeszkody w działalności dostawców towarów i ochrony konsumentów; podkreśla wartość dodaną oznakowania ekologicznego; wzywa Komisję, by oceniła, które etykiety są konieczne, a które nie są konieczne do zapewnienia informacji konsumentom oraz by rozważyła wprowadzenie na szczeblu UE obowiązkowego systemu dostarczania podstawowych informacji o wyrobach rękodzielniczych i przemysłowych, jak rozważa się to na przykład na szczeblu UE w sektorze wyrobów meblarskich, w celu dostarczenia konsumentom kluczowych informacji i zapewnienia jednakowej jakości produktów w poszczególnych państwach członkowskich; uważa, że taka inicjatywa byłaby korzystna dla konsumentów, sektorów i podmiotów handlowych, zapewniałaby przejrzystość, odpowiednie uznawanie europejskich produktów i ujednolicone zasady dla podmiotów działających na jednolitym rynku;

85. podkreśla, że w przypadku jednolitego rynku usług istnieje wyraźna potrzeba poprawy transgranicznego świadczenia usług, przy czym należy zwrócić uwagę na to, aby nie wspierać zjawiska dumpingu socjalnego; apeluje do państw członkowskich o zapewnienie właściwego i skuteczniejszego stosowania dyrektywy usługowej, a jednocześnie o unikanie praktyki nadmiernie rygorystycznego wdrażania; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący

Środa, 26 maja 2016 r.

usprawnienia procedury notyfikacyjnej w ramach dyrektywy usługowej, ponieważ dotychczasowa procedura jest nieskuteczna i nieprzejrzysta; jest przekonany, że notyfikacja powinna nastąpić na wcześniejszym etapie procesu legislacyjnego, aby umożliwić terminowe uzyskiwanie informacji zwrotnej od zainteresowanych podmiotów i państw członkowskich oraz zminimalizować opóźnienia w uchwalaniu nowych przepisów; zgadza się na rozszerzenie procedury notyfikacyjnej przewidzianej w dyrektywie (UE) 2015/1535 na wszystkie sektory nieobjęte tą dyrektywą; odrzuca wszelkie propozycje dotyczące rozszerzenia zakresu stosowania dyrektywy usługowej; apeluje, by Komisja zajęła się obciążeniami związanymi z niejednolitym sektorem bankowym w Europie, co stwarza trudności dla nierezydentów, w szczególności MŚP, chcących otworzyć rachunek w innym państwie członkowskim;

86. wzywa Komisję, aby dążyła do uproszczonej i ujednocionej formy w procedurze dotyczącej transgranicznego świadczenia usług w celu skuteczniejszego integrowania MŚP w ramach rynku wewnętrznego;

87. zwraca uwagę, że w art. 16 ust. 1 dyrektywy usługowej i orzecznictwie TSUE jasno zdefiniowano wymogi dotyczące proporcjonalności uregulowań; przypomina, że fakt, iż jedno państwo członkowskie wydaje mniej surowe przepisy niż inne, nie oznacza, że jego przepisy są nieproporcjonalne i tym samym niezgodne z prawem Unii Europejskiej; podkreśla ponownie, że regulacje, które utrudniają transgraniczne świadczenie usług lub czynią je nieatrakcyjnym, są zgodne z wymogami rynku wewnętrznego, jeżeli służą nadrzędemu interesowi publicznemu, są rzeczywiście odpowiednie do tego celu i nie ograniczają swobody świadczenia usług bardziej niż jest to potrzebne do realizowanej przy ich użyciu ochrony interesu ogólnego;

88. podkreśla potrzebę zapewnienia spójnej oceny proporcjonalności wymogów regulacyjnych i ograniczeń mających zastosowanie do usług; odnotowuje wniosek Komisji dotyczący wprowadzenia paszportu usługowego, który ułatwi rozwój oraz mobilność przedsiębiorstw na jednolitym rynku w kluczowych sektorach gospodarki, takich jak usługi dla biznesu; uważa, że inicjatywa ta powinna mieć na celu uproszczenie procedur administracyjnych dla usługodawców chcących prowadzić działalność transgraniczną i dla organów oraz usunięcie przeszkód o charakterze regulacyjnym, które zniechęcają przedsiębiorstwa do wejścia na rynek w innym państwie członkowskim; wzywa, aby ewentualny paszport usługowy został dostosowany do szeregu narzędzi horyzontalnych służących wspieraniu prawodawstwa dotyczącego jednolitego rynku, takich jak system wymiany informacji na rynku wewnętrznym (IMI) lub punkty kompleksowej obsługi, które przewidziano w dyrektywie usługowej jako łącznik urzędowy do realizowania wszelkich wymaganych procedur administracyjnych związanych z transgraniczną działalnością usługową; podkreśla, że wprowadzenie paszportu usługowego nie może prowadzić do sytuacji, w której orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości dotyczące nadrzędного interesu publicznego i mogące legitymować regulacje ograniczające transgraniczne świadczenie usług zostanie osłabione lub uchylone; podkreśla jednak, że gdyby dyrektywa usługowa została prawidłowo wdrożona i była prawidłowo egzekwowana, paszport usługowy nie byłby potrzebny; podkreśla, że nie może temu towarzyszyć wprowadzenie zasady kraju pochodzenia;

89. z zadowoleniem przyjmuje zdecydowane skoncentrowanie się na roli usług na jednolitym rynku i dążenie do zagwarantowania, że wysoce wykwalifikowani specjaliści i przedsiębiorstwa usługowe, w szczególności detaliści, nie pozostaną zamknięci na własnych rynkach krajowych; podkreśla, że dalsze rozszerzenie programów paszportów zawodowych i usługowych będzie kluczem do uniknięcia zbędnej biurokracji między państwami członkowskimi, która powstrzymuje obywateli od pracy i działalności transgranicznej;

90. przypomina o znaczeniu usuwania barier (w tym barier językowych, administracyjnych i związanych z brakiem informacji) ograniczających potencjał przedsiębiorczości w handlu transgranicznym online i podważających zaufanie konsumentów do jednolitego rynku; podkreśla znaczenie eliminacji takich ograniczeń w prowadzeniu działalności w handlu detalicznym jak regulacja godzin otwarcia sklepów, podatki obowiązujące wyłącznie w handlu detalicznym i selektywne środki podatkowe oraz nieproporcjonalne wymogi dotyczące udzielania informacji przez przedsiębiorstwa;

91. uznaje kompetencje organów lokalnych w zakresie miejskiego planowania przestrzennego; podkreśla jednak, że miejskie planowanie przestrzenne nie powinno być wykorzystywane jako pretekst do ograniczania swobody przedsiębiorczości; w związku z tym przypomina o znaczeniu należytego egzekwowania dyrektywy usługowej; wzywa państwa członkowskie do usunięcia barier dla swobody przemieszczania się i otwarcia swoich rynków, aby pobudzać konkurencyjność i promować różnorodność sklepów, niezbędną dla zachowania atrakcyjności obszarów handlowych, w szczególności w centrach miast;

Środa, 26 maja 2016 r.

92. podkreśla, że sektor detaliczny i hurtowy jest największym sektorem działalności gospodarczej w Europie; uważa, że priorytetem jest ograniczenie niepotrzebnych barier regulacyjnych, administracyjnych i praktycznych dla handlu detalicznego;

93. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyznania priorytetu politycznego sektorowi detalicznemu, który stanowi ważny filar jednolitego rynku, w tym także jednolitego rynku cyfrowego, oraz do usunięcia przeszkód regulacyjnych, administracyjnych i praktycznych w zakładaniu przedsiębiorstw, rozwoju i kontynuacji działalności oraz utrudniających detalistom pełne korzystanie z rynku wewnętrznego; uważa, że przepisy regulujące rynek detaliczny powinny być oparte na dowodach i uwzględniać potrzeby sektora;

94. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przeanalizowania niepotrzebnych ograniczeń dla przedsiębiorstw handlu detalicznego na jednolitym rynku, których nie uzasadnia nadrzędny interes publiczny, oraz do przedstawienia w razie potrzeby propozycji zaradzenia tym problemom i przedłożenia odpowiednich sprawozdań wiosną 2017 r.;

95. uważa w odniesieniu do obszaru usług świadczonych w ramach wolnych zawodów, że różne koncepcje regulacji nie stanowią same przez się przeszkody w pogłębianiu rynku wewnętrznego; podkreśla, że regulacje dotyczące dostępu do zawodów i ich wykonywania mogą być konieczne do ochrony interesu publicznego i ochrony konsumentów, a ich ocena ma sens tylko w kontekście krajowym;

96. zgadza się z Komisją, że wiele regulacji państw członkowskich w zakresie dostępu do zawodów regulowanych i ich wykonywania jest nieproporcjonalnych do potrzeb i stwarza bariery ograniczające dostęp do wykonywania tych zawodów;

97. uważa, że tymczasowe transgraniczne świadczenie usług, w tym świadczenie usług w ramach wolnych zawodów, powinno być uznawane za kluczowy element rynku wewnętrznego, ponieważ sprzyja ono tworzeniu miejsc pracy oraz zapewnia obywatelom UE produkty i usługi wysokiej jakości; dlatego uważa okresowe wytyczne za użyteczne narzędzie dla państw członkowskich, uwzględniające różne uwarunkowania ekonomiczne, geograficzne i społeczne w państwach członkowskich;

98. z zadowoleniem przyjmuje fakt ponownego zwrócenia uwagi, w ramach ostatniej strategii jednolitego rynku, na przedstawicieli zawodów regulowanych i wolnych zawodów w Europie, stanowiących ważny czynnik rozwoju i zatrudnienia na jednolitym rynku; wzywa Komisję do zaproponowania konkretnych środków na rzecz wdrożenia zaleceń jej grupy roboczej dotyczących kierunków działania na rzecz usprawnienia wykonywania wolnych zawodów;

99. z zadowoleniem przyjmuje wniosek ustawodawczy Komisji dotyczący usunięcia barier regulacyjnych ograniczających dostęp do niektórych zawodów, uznając go za ważny krok w kierunku otwarcia jednolitego rynku i sprzyjania tworzeniu miejsc pracy;

100. popiera inicjatywę Komisji dotyczącą przeglądu zawodów regulowanych, ale zauważa, że należy przy tym zachować wysokie normy jakości zatrudnienia i świadczenia usług, kwalifikacji zawodowych i bezpieczeństwa konsumentów;

101. uważa, że bez konkurencyjnych usług świadczonych w ramach wolnych zawodów i usług biznesowych w całej UE przedsiębiorstwa mogą mieć trudności z zachowaniem konkurencyjności oraz z utrzymaniem i tworzeniem miejsc pracy;

102. podkreśla, że nieefektywne świadczenie usług, zwłaszcza na ostatnim etapie dostawy do odbiorcy, stanowi poważną przeszkodę w sprzedaży transgranicznej w UE; podkreśla, że dostępne, przystępne cenowo, wydajne i dobrej jakości usługi doręczania są zasadniczym warunkiem wstępnym doskonale prosperującego jednolitego rynku; wzywa Komisję do przedstawienia kompleksowego planu działania dotyczącego doręczania przesyłek oraz do określenia celów do osiągnięcia na tym rynku do końca 2020 r.; apeluje do Komisji o położenie większego nacisku na usunięcie barier, jakie napotykają operatorzy przy transgranicznym doręczaniu przesyłek;

Środa, 26 maja 2016 r.

103. apeluje do Komisji, by współpracowała z państwami członkowskimi na rzecz uproszczenia i przyspieszenia procedur uznawania kwalifikacji zawodowych, między innymi przez ułatwienie wprowadzenia wspólnych ram kształcenia i zachęcanie do tego, przy jednoczesnym przestrzeganiu w pełni zasady pomocniczości; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zintensyfikowania szkoleń i kształcenia w dziedzinie ICT oraz nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki w celu zapewnienia obecnej i przyszłej sile roboczej odpowiednich umiejętności cyfrowych;

104. wyraża zadowolenie, że strategia odnosi się do wysokiego poziomu bezrobocia w UE, ale ubolewa, że nie przewiduje konkretnych kroków ani środków mogących pomóc ludziom w znalezieniu pracy, takich jak podniesienie standardów edukacji i szkoleń, realizacja celów uczenia się przez całe życie oraz wyeliminowanie niedopasowania umiejętności i kwalifikacji pracowników i wysoko wykwalifikowanych specjalistów; uważa za oczywiste, że jednolity rynek gwałtownie się zmienia w wyniku digitalizacji poszczególnych branż, a nowe miejsca pracy wymagają innych zestawów umiejętności i kwalifikacji;

105. ubolewa, że Komisja nie przyjęła żadnych konkretnych środków w strategii jednolitego rynku w celu zaspokojenia potrzeb osób i konsumentów niepełnosprawnych, osób starszych oraz osób mieszkających na obszarach wiejskich i obszarach oddalonych;

106. uważa, że promowana przez przewodniczącego Komisji Jeana-Claude'a Junckera zasada równego wynagrodzenia za pracę o równej wartości wykonywaną w tym samym miejscu stanowi ważne narzędzie walki z zakłóceniami na rynku;

Sprawiedliwszy jednolity rynek

107. podkreśla, że prawdziwie jednolity rynek powinien zapewniać korzyści pod względem lepszej jakości, różnorodności, umiarkowanych cen oraz bezpieczeństwa towarów i usług, a także ochronę obywateli, konsumentów i przedsiębiorców; podkreśla, że w ramach jednolitego rynku niedopuszczalna jest jakkolwiek nieuzasadniona dyskryminacja usługobiorców (konsumentów i przedsiębiorców) ze względu na obywatelstwo lub miejsce zamieszkania, która nie opiera się na żadnych obiektywnych i możliwych do sprawdzenia kryteriach, ani w środowisku online, ani offline; uważa jednak, że zobowiązanie przedsiębiorstw do prowadzenia sprzedaży na całym obszarze UE jest niewykonalne;

108. wzywa Komisję do jak najszybszego przedstawienia wniosku ustawodawczego mającego na celu eliminację nieuzasadnionego blokowania geograficznego i innych nieuzasadnionych form dyskryminacji stosowanych przez podmioty działające na rynku; apeluje do Komisji o ustalenie skutecznych kryteriów oceny nieuzasadnionego charakteru blokowania geograficznego; podkreśla, że każdy taki wniosek musi być sformułowany z poszanowaniem zasady swobody handlu; podkreśla też, że wniosek Komisji powinien uwzględniać zasadę proporcjonalności, w szczególności w odniesieniu do małych przedsiębiorstw i mikroprzedsiębiorstw; zwraca uwagę, że podmioty działające na rynku muszą czasem dokonywać wyboru rynku w celu funkcjonowania w ustalonych warunkach rynkowych;

109. zgadza się, że w kontekście zakupu towarów i usług na jednolitym rynku konsumenci potrzebują przejrzystych informacji oraz zestawu nowoczesnych i solidnych praw chroniących ich interesy; uważa, że ewentualny przegląd, łączenie lub konsolidacja dyrektyw dotyczących ochrony konsumentów powinny gwarantować prawdziwie wysoki poziom ochrony konsumentów oraz ich możliwych do wyegzekwowania praw, a jednocześnie uwzględniać najlepsze praktyki ustawodawstwa krajowego;

110. wzywa Komisję do przeanalizowania aktualnych niepewności prawnych dotyczących konsumentów oraz, w razie potrzeby, do ich usunięcia przez wyjaśnienie i uzupełnienie ram prawnych praw konsumenckich; ponownie podkreśla przywiązanie do zasady elastycznej harmonizacji proponowanego prawodawstwa UE dotyczącego konsumentów oraz przypomina, że pełna harmonizacja następuje wyłącznie wówczas, gdy ustanawia bardzo wysoki poziom ochrony konsumentów oraz zapewnia im wyraźne korzyści;

111. podkreśla, że przedsiębiorstwa społeczne reprezentują różne modele działalności gospodarczej, co stanowi klucz do wysoce konkurencyjnego i sprawiedliwszego jednolitego rynku; wzywa Komisję do włączenia gospodarki społecznej w główny nurt polityki dotyczącej jednolitego rynku oraz do opracowania europejskiego planu działania dla przedsiębiorstw społecznych w celu uwolnienia pełnego potencjału zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu;

Środa, 26 maja 2016 r.

Wnioski

112. wzywa Komisję do niezwłocznego przedłożenia prawodawcom planowanych wniosków i inicjatyw ustawodawczych – z uwzględnieniem powyższych propozycji – po przeprowadzeniu stosownych konsultacji z zainteresowanymi podmiotami i oceny skutków, aby zapewnić ich terminowe przyjęcie;

o

o o

113. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, Radzie Europejskiej oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.
